

- 7) Biorąc pod uwagę, w stosownym przypadku, istnienie nadużycia wynikającego z zatrudnienia na czas określony, mającego na celu zaspokojenie stałych potrzeb bez obiektywnego powodu, które to zatrudnienie jest niezwiązane z pilną i konieczną potrzebą stanowiącą jego uzasadnienie, i zważywszy, że w prawie krajowym nie ma jakichkolwiek sankcji lub skutecznych ograniczeń, czy byłaby zgodna z celami realizowanymi przez dyrektywę 1999/70, jako środek zapobiegający nadużyciom i usuwający skutki naruszenia prawa Unii, w przypadku, gdy pracodawca nie zatrudnia pracownika na czas nieokreślony, odprawa porównywalna z odprawą z tytułu bezprawnego rozwiązania stosunku pracy, rozumiana jako odpowiednia, proporcjonalna, skuteczna i odstraszająca sankcja?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).
- ⁽²⁾ Wyrok z dnia 14 września 2016 r., Pérez López (C-16/15, EU:C:2016:679).
- ⁽³⁾ Sprawa C-103/18, Sánchez Ruiz.
- ⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 14 września 2016 r., Martínez Andrés i Castrejana López (C-184/15 i C-197/15, EU:C:2016:680).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Zaragoza (Hiszpania) w dniu 29 czerwca 2018 r. – María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL, Sucursal de España / Irene Conte Sánchez

(Sprawa C-431/18)

(2018/C 373/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Zaragoza

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL, Sucursal de España

Strona pozwana: Irene Conte Sánchez

Pytania prejudycjalne

[C]zy wykładnia włączająca w zakres obowiązkowego ubezpieczenia szkody spowodowane przez niebezpieczeństwo stwarzane przez wyciek płynów z pojazdu na miejsce parkingowe, na którym pojazd jest zaparkowany, lub przy wykonywaniu manewrów parkowania, na prywatnym miejscu garażowym znajdującym się na terenie wspólnoty właścicieli, wobec użytkowników będących osobami trzecimi z tej wspólnoty jest niezgodna z art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009 L 263, s. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 2 lipca 2018 r. – OH / Agencia Estatal de la Administración Tributaria

(Sprawa C-439/18)

(2018/C 373/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OH

Strona pozwana: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Pytania prejudycjalne

Czy przepis zawarty w układzie zbiorowym pracy oraz praktyka pracodawcy, zgodnie z którymi, w celu ustalenia wynagrodzenia i dla celów awansu zawodowego, staż pracy pracownicy zatrudnionej w niepełnym wymiarze czasu pracy z pionowym rozkładem czasu pracy powinien być obliczony w rocznym wyliczeniu, biorąc pod uwagę jedynie czas wykonywania pracy, jest sprzeczny z postanowieniami klauzuli 4 pkt 1 i 2 Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin – dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. ⁽¹⁾ oraz z art. 2 ust. 1 lit. b) i art. 14 ust. 1 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja preredagowana) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców /UNICE/, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych /CEEP/ oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych /ETUC/ (Dz.U. 1998, L 14, s. 9).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2006, L 204, s. 23).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het
Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 9 lipca 2018 r. – Vaselife International BV, Chrysal International
BV / College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden**

(Sprawa C-445/18)

(2018/C 373/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vaselife International BV, Chrysal International BV

Strona przeciwna: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy właściwy organ, College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (niderlandzki organ wydający zezwolenia na środki ochrony roślin i produkty biobójcze, zwany dalej „Ctgb”), po wydaniu decyzji w przedmiocie ponownej rejestracji środka referencyjnego, jest uprawniony do zmiany, z urzędu lub na wniosek, okresu ważności pozwolenia na handel równoległy w rozumieniu art. 52 rozporządzenia (WE) 1107/2009 ⁽¹⁾, które to pozwolenie zostało wydane przed decyzją w przedmiocie ponownej rejestracji, w celu dostosowania go do – późniejszej – daty okresu ważności określonej w decyzji w przedmiocie ponownej rejestracji środka referencyjnego?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy zmiana okresu ważności pozwolenia na handel równoległy jest automatycznym, wynikającym z samego rozporządzenia (WE) 1107/2009 skutkiem decyzji w przedmiocie ponownej rejestracji środka referencyjnego? Czy zatem odnotowanie nowej daty okresu ważności pozwolenia równoległego w bazie danych właściwego organu jest tylko czynnością administracyjną czy też musi zostać w tym przedmiocie, z urzędu lub na wniosek, wydana decyzja?
- 3) Jeżeli z odpowiedzi na pytanie drugie będzie wynikać, że musi zostać wydana decyzja, to czy ma do niej zastosowanie art. 52 rozporządzenia (WE) 1107/2009, a w szczególności ust. 3 tego artykułu?
- 4) W razie udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi przeczącej, jaki(e) przepis(y) ma(ją) w tym wypadku zastosowanie?
- 5) Czy środek ochrony roślin może nie zostać uznany za identyczny w rozumieniu art. 52 rozporządzenia (WE) 1107/2009 już tylko z tego względu, że środek referencyjny nie pochodzi (już) od tego samego przedsiębiorcy? Wnosi się również, aby udzielając odpowiedzi na to pytanie Trybunał zbadał także kwestię, czy przez przedsiębiorstwo powiązane lub wytworzenie na licencji należy także rozumieć przedsiębiorstwo, które za zgodą uprawnionego wytwarza środek zgodnie z taką samą recepturą. Czy ma przy tym znaczenie, że proces produkcji, zgodnie z którym środek referencyjny i środek, który ma zostać równoległe wprowadzony, na etapie wytwarzania substancji aktywnych jest realizowany przez to samo przedsiębiorstwo?